

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Praeclarvm Certamen SS. Martyrum Hermyli & Stratonici: ex eo quod Metaphrastes scriptum reliquit. Consummati putantur sub Licinio, circa annum Domini 316. Constantini Imp. 11. quo atrocißimam in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

martyr adhuc demoratur in seculo, & iam mar-
tyr recitatur in caelo: Vt sit nomen Domini bene-
dictum, qui regnat in secula seculorum. Amen.

PRAECLARYM CERTAMEN SS. MAR-
tyrum Hermylj & Stratonici: ex eo quod Metaphra-
ses scriptum reliquit. Consummati putantur sub
Licinio, circa annum Domini 316. Constan-
tini Imp. i. quo atrocissimam in Chri-
stianos persecutionem excitavit
idem Licinius.

Vide C. Bar.
Tom. 1. An-
nal. Marty.
Rom.

LICINIVS imperio potitus, miseranda
sceleratae religionis superstitione confi-
dens, vt regnum foeliciter administraret,
totis in eam rem viribus incumbabat, vt Christia-
norum nomine ad internecionem deleto, dijs suis
honorem omnem deferret. Hinc cum multi Chri-
stianorum odio acriter inflammati, gratiam Im-
peratoris captarent, omnes verae religionis pie-
tatisque cultores ad necem inquisierunt. Qui-
dam vero scelere ante alios insignis, Hermylum
orationis studio intentum comprehendit; eumque
vinculis constrictum ad Imperatorem pertraxit.
Imperator sublimi in tribunali residens, vt Her-
mylum alacri & confidenti animo gradum infer-
re vidit: Dic mihi, inquit, an te Christianum esse
confiteris? Imò verò, inquit Hermylus, non solum
Christianum, sed & peculiarem Christi seruum
me profiteor, vt potè qui sacris initiatus, diaconus
illius sum. Imperator autem, ne parum vrbanus
aut ingeniosus videretur: Ergò te (inquit) dijs dia-
conum, hoc est ministrum, exhibe. Martyr autem
promptum eius responsum in risum vertens: Vi-
deris, inquit, mihi, ò Imperator surdus, aut certè
stultum

13. Ianuarij.

Hermylus
comprehē-
ditur.

Irridet tyrā-
num.

o s

stultum agere. Dixi enim me Deo vivente, qui
manis oculis cerni non potest, non autem
& lapidibus, è quibus dij tui humana indultu
bricati sunt, consecratum esse. Non tulit Imperator
dicendi libertatem; sed statim aeneis quibus
dam ad inferendum supplicium instrumentis
eius os contundi iussit. Quo martyrem
supplicio, tantum abfuit ut animum in pedes
miserit, quin animo vultuque elato ignominiam
ranno exprobrauit; utpote qui ira victus, sup
plicium intulisset. Deinde maiori libertate
quidem mihi, inquit, plagas inferis, sed videtur
Ieris furore induratus, in sempiterna supplicio
liquando incidas. Certè pusilli & abiectionis
es, qui non ratione, sed supplicio me vincere
naris.

Traditur in
carcerem.

Imperator rubore suffusus, martyrem in
cula detrudi iussit, & carceris squalore macerem
in quo totum triduum ita exegit, ut nunquam
geli consolatione destitutus fuerit: sed eius
ratus virtute, ad certamen cum tyranno in
se paravit.

Consolatur
ab Angelo.

Tertio autem die feliciter exacto, Liciniani
tribunali martyrem sisti iussit, & quid in de
rationem adduxisset, protinus quiziuit; Cui
tyr, procius, qui illum armauerat, dignitate
spondens: Ego, inquit, meam tibi antea sententiam
aperui, à qua vel latum vogueum recedere, sed

Constantia
eius.

supplicio dignum æterno esse statuo. Est enim
hi Deus in cælis, cui & me totum consecra
& contra tyrannidis tue furorem certum am
expecto. Itane inquit Imperator, Deus tuus
manibus meis eripiet? & statim sex ministros

Creditur vir
gis.

ci vultu, crudelitatem spirantes, martyre pro
bere, virgisq; sine intermissione cedere iussit

tyr autem quasi nihil ei cum carne commercij foret, placida atque tranquilla mente orationem faciebat, nihilque aliud quam inuictam à Deo constantiam ad extremum vitæ spiritum postulabat. Finis oratione, vox protinus de cælo dilapsa Amen, Amen, inquit, Hermyle; post tres dies omni corporis molestia liberatus: sempiternam cælestis vitæ coronam percipies. Hac voce ministri gravissimo timore in terram prostrati, nè quidem oculos atollere ausi fuere. Quin & Imperator imple ingenti oppressus formidine, quidnam sibi vox illa vellet cogitabat, non tamen veritatis lucem cæca errorum caligine inuolutus perspexit; sed mox ubi nonnihil à repentino illo timore se refecit, martyrem in obscurum & omni lucis solatio destitutum carcerem detrussit; ubi rursus Angelica confirmatus visitatione, tertium diem incredibili desiderio expectabat. Sequenti die iterum tribunali Imperatoris oblatus fuit; qui venienti ad se Hermyle: An adhuc, inquit, nobis opus erit tormentis, ad tantam cordis tui duritiem expugnandam? Nec te quicquam tenebræ, nec carceris squalores ad Dijs sacrificandum mouere poterunt? Et quomodo, inquit per contumeliam Imperator, tenebricosus ille carcer placet? Martyr autem: Mihi quidem, inquit, tetrum illud & tenebricosum domicilium magnam lucem conciliauit. Fac deinceps quod velis, & exequere ea quæ statueris. His mentis furore exæstuans Licinius, iussit eum relupinatum, virgis figura triangulis, in ventre verberari. Erat hoc graue tormentum, & corporibus humanis minimè tolerandum. Anguli enim virgarum, non secus ac quidam enses, carnes dilacerabant. Sed athletæ virtus tunc vel maximè enituit. Nam vt tota mente in Christi pro nobis cruci-

Vox cœlitus
missa eum
consolatur.

Ab Angelo
secundo eō-
fortatur.

Crudela
martyris
supplicium

nobis crucifixi imagine fuit conuersus. Domine
dicebat, ad adiuuandum me festina. Imperator
tam egregiam athletæ pro pietate conuulsum
non ferens, suæque potentia eam existimans
contemptui, ventrem eius aquilarum vagi-
perforandi, eiusque oculis propria intestina ob-

Psal. 93.

Stratonicus
custos car-
ceris Chri-
stianus.

iussit. Propter quæ martyr exclamauit. Cor meum
& caro mea exultauerunt in Deum uiuum.
His multò magis irritatus Imperator, in
tenebricoso carceri includi mandauit. Strato-
nicus autem, cui carceris custodia demandata
& intimis animæ medullis Christianam pietatem
inclusam gerebat, cum uideret Hermylum no-
tisque pro Christi nomine supplicij afflic-
tissimum, vulneribus concisum, contineri non potuit,
dolo amicum superatus, flueta lachrymarum
vim profunderet. Quod cum ex commilitonibus
quidam attentius contemplaretur, ratus, id quod
res erat, eum cum Christiana pietate societatem
se, protinus Imperatorem adiit, eumque de Chri-
stiano nomine accusauit. Imperator sine moro
minem adduci iussit. Qui nihil cunctatus, in-
dubili alacritate occurrit, & uoce libera uolens
intrepido, se unum uerum & æternum Deum
ius infinita potestate omnia comprehendere
adorare confessus est. Ad hæc Imperator, uirum
crudelissimè cædi mandauit, donec spiritus
sui interclusus deficeret. Martyr autem fixis
cum oculis intuens, ut sibi à Christo constanter
impetraret, enixè rogabat; quam præclare ob-
tinuit, adeo ut Licinius eius superatus fortitudinem
statim eum submoueri iusserit, & in tetrum
cerem detrudi: ne grauiore, ex eius constantia
decore notaretur, Stratonicus uero à Christo
rum atque iterum & peccatorum veniam supplicij

Virgis exdi-
tur.

A Christo
flagitiorum
veniam po-
stulat.

flagitavit, & ne se in medio certaminis cursu de-
fereret, multis cum lachrymis postulavit. Cui
proximus vox talis reddita fertur: Cursum con-
summalis, sedem servastis. De cætero reposita est
vobis corona iustitiæ, quam cras reddet vobis iu-
sus index.

Mane factò, Hermylus Licinio oblatu', Velle-
ne dijs sacrificare quæsitus est. Cui martyr, eadem
que prius vire, inquit, seca, puni, & quicquid deni-
que tuo infederit animo, exequere. Ego enim nun-
quam corporis mortem, sed animæ semper expa-
ui. Imperator vehementissimo mentis furore exa-
gatus iussit eum in ligno suspensum virgis lace-
rari, & sacras carnes crudelissimè secari. Sed cum
nec hisce quicquam tormentis martyr moueret,
& immissa cælitus consolatione magis ma-
gisque roboraretur, Imperator diuturni pertæsus
certaminis, iussit, Hermulo Istro fluuio demerso,
Stratonicum ad carcerem reduci, vt quouis astu &
fraude, perfidie nexibus implicaretur. Sed cum
ille ab amici complexu se auellendum negaret,
ambo proxinis ad fluuium protracti sunt: & vno
pariter reti involuti, in profundum demersi. Ex-
ceperunt hoc mortis genus martyres tanta a lacri-
tare & læticia, vt liquidò appareret, nõ eos ad sup-
plicium & mortem, sed epulas cælestes propera-
re. Tertio autem à sacro fælicis consummationis
die, corpora à pijs quibusdam viris & religione
præstantibus visa, summo cum honore, & sacris
hymnis & cantibus in locum quendam, octode-
cim à civitate Singedone stadijs distantem, illata
sunt, ad laudem Domini nostri Iesu Christi, cui
cum patre & spiritu sancto, honor, gloria, & ado-
ratio in secula seculorum, Amen.

2. Timoth. 4

Admiranda
martyris
fortitudo.Merguntur
in fluuium
martyres.Corpora
eorum, cum
hymnis &
cantibus se-
peliuntur.

VITA